

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

8. avgust 2021

NEDELJA	LEPA NEDELJA NA PERNOVEM
08.08.	<i>7.00 za vse rajne Videnškove</i> <i>10.00 na Pernovem procesija in maša</i> <i>za +Janeza Pohole, obl., ter Jožeta in Justino Veber</i>
Ponedeljek	Terezija Benedikta (Edith Stein) – sozavetnica Evrope
09.08.	<i>19.00 za +Marjano Podvršnik</i>
Torek	Lovrenc
10.08.	<i>19.00 za +Janeza Hrustel, 30. dan</i>
Sreda	Klara
11.08.	<i>19.00 za +Angelo Križan, osmina</i>
Četrtek	Ivana Šantalska
12.08.	<i>8.00 na Pernovem za +Marijo Novak</i>
Petek	Poncijan in Hipolit
13.08.	<i>19.00 za +Martina Tržan, obl.</i>
Sobota	Maksimilijan Kolbe
14.08.	<i>8.00 za +Ivana in Anico Grebovšek, obl.</i>
NEDELJA	MARIJINO VNEBOVZETJE
15.08.	<i>7.00 za farane</i> <i>8.00 na Pernovem za +Kristino Jelen in starše Cokan</i> <i>10.00 za +Franciško Krajnc, obl.</i>

19. NEDELJA MED LETOM

Evangelij

ŽIVETI MORAMO LE V MOČI JEZUSOVEGA KRUHA

Iz svetega evangelija po Janezu

Tisti čas so Judje godrnjali nad Jezusom, ker je rekel: »Jaz sem kruh, ki je prišel iz nebes,« in so govorili: »Ali ni to Jezus, Jožefov sin? Njegovega očeta in mater poznamo. Kako more zdaj govoriti: ›Iz nebes sem prišel.‹« Jezus je odgovóril in jim dejal: »Ne godrnajte med seboj! Nihče ne more priti k meni, če ga ne pritegne Oče, ki me je poslal, in jaz ga bom obúdil poslednji dan. Pri prerokih je zapisano: ›Vsi se bodo dali poučiti Bogu.‹ Vsak, kdor posluša Očeta in se mu da poučiti, pride k meni. Ne rečem, da bi bil kdo videl Očeta: samo tisti, ki je od Boga, je videl Očeta. Resnično, resnično, povem vam: Kdor veruje, ima večno življenje. Jaz sem kruh življenja. Vaši očetje so jedli v puščavi mano in so pomrli. To je kruh, ki prihaja iz nebes, da tisti, ki od njega jé, ne umre. Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo jé od tega kruha, bo žível vekomaj. Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta.«

»VSTANI IN JEJ, SICER BO POT ZATE PREDOLGA«

Ena najbolj žalostnih stvari za duhovnika je, da ljudje, ki prihajajo v cerkev, ne čutijo potrebe po obhajilu in ga morda prejmejo le enkrat na leto. Kar vsem nam je prišlo v kri, da Jezusovih besed ne jemljemo zares in tudi ne njegovega povabila: »Vzemite in jejte od tega vsi: to je moje telo, ki se daje za vas!« Ampak Jezusovo povabilo je mišljeno čisto zares! Velja vselej.

Pa bo kdo dejal: sv. Pavel nas svari, naj obhajila ne prejemamo nevredno, duhovno nepripravljeni, z grehom v duši. Gotovo je treba skrbno preiskati svojo dušo, če ni preveč zanemarjena in mračna, in jo očistiti v zakramentu svete spovedi. Vendar če nam vest ne očita težkega (smrtnega) greha, kar je nekaj zelo hudega, lahko pristopimo k obhajilu. Prej tako iskreno povemo Jezusu: »Gospod, nisem vreden, da prideš k meni, ampak reci le besedo in ozdravljena bo moja duša.«

Naloga preroka Elija, ki smo ga srečali v današnjem prvem berilu, je bila težka: z določno besedo in zglednim življenjem je moral svojim trdnosrčnim rojakom pričevati, kako morajo živeti, da bodo zvesti zavezi, ki so jo njihovi očetje sklenili z Bogom. Pa ga niso ubogali, še norčevali so se iz njega ter živeli še naprej brezbožno. Nič čudnega torej, da se je prerok utrudil telesno, še bolj pa duševno in prosil Boga, naj ga vzame k sebi. Bog pa je poslal svojega angela, ki je preroku dvakrat prinesel hrane, da se okrepeča za nalogo, ki ga čaka. V moči te hrane je Elija spet šel na pot ter hodil štirideset dni do Božje gore Horeb.

Naloga slehernega izmed nas je podobna nalogi preroka Elija: pred soljudmi, v družinah, na delovnem mestu, v šoli in v javnosti moramo z življenjem in besedo pričevati za živega Boga. Prav nič čudnega ni, če se utrudimo. Bolj čudno bi bilo, če kljub utrujenosti ne bi prišli k Njemu, da nas ponovno okrepeča.

Po: S. Čuk, Misli srca

